

Julen 2017

Kjære slekt og venner!

I et aldeles flott vintervær sitter gamlingen sjøl her og forfatter årets julebrev. Her i Vadsø er det ingen tvil om at det blir hvit jul. Sjøl om det enda ikke er veldig store snømengder, er det allerede gode forhold for dem som liker å gå på ski. Uten snøen og alle utvendige lyssettinger hadde det nok vært trasig og mørkt her i mørketidslandet. Takket være han som fødtes for 2017 år siden og midtvintersblotet fra gammel tid, kan vi se fram mot å feire jul sammen med familie og venner.

Årets julefeiring skal finne sted i Bergen, og der er prognosene for hvit jul heller dårlige. Sjøl om vi har opplevd det før, skurrer det litt når sola skinner på juletreet, men vi står han vel av - selv om det skulle skje. Hele familien skal samles hos Ståle på julaften, så det blir litt av et julegilde da storfamilien nå består av til sammen 16 medlemmer.

Steffen som nylig har avsluttet sin Bachelorgrad i økonomi og administrasjon, har foreløpig flytta inn på gutterommet hjemme og skal også feire jula i Bergen. Han reiser allerede tirsdag 19. desember, mens vi må vente til Hanna får juleferie – torsdag 21. desember - før vi kan dra.

Som allerede nevnt er vi blitt en stor familie og et nytt skudd på stammen så dagens lys fredag 6. oktober. Da fikk Stine og Arild ei datter som var sterkt etterlengtet. Hun bærer navnet Julie, noe som allerede var bestemt lenge før fødselen var et faktum. Hanna og jeg tilbrakte ei helg sammen med «prinsessa» i slutten av november måned. Det var ikke vanskelig for oss å fastslå at familien Kristensen/ Olsen hadde fått en ny sjef og at alle krav til pleie og kos ble mer enn tilfredsstilt av omsorgsfulle foreldre. Han bestefar fikk forresten mye kvalitetstid sammen med Julie og Stine på formiddagene mens jeg var «hushjelp» hos Steinar uka etter. Hanna måtte reise hjem igjen til jobb. Det ble ikke fastslått

hvem Julie lignet mest på, men det var ikke tvil om at hun storkoste seg sammen med bestemor og bestefar.

Vi trives godt i lag med familien og har derfor fått nyte mange fine stunder sammen med barn, svigerbarn og barnebarn, noe som er til berikelse for oss alle. Men det er allikevel slik at mesteparten av tida er det bare ho mor og jeg som nyter dagene i tosomhet. Min yrkestittel er pensjonist og NAV sørger for at jeg får månedlig gasje.

Hanna jobber fremdeles i voksenopplæringa og det ser ut for at hun trives med det. Pensjonisten får dagene til å gå med huslige sysler og ved å lese skjønnlitteratur. Mesteparten av året har jeg vært ivrig turgåer, men et tretthetsbrudd i høyre fotblad har gjort at jeg for det meste bare har kunnet hinke meg av garde innendørs. Det ser ut for at bruddet gror godt nå. Da vi var i Bergen tok Ståle affære og kjøpte nye joggesko til faren. At skoene dugde kjente jeg med en gang jeg fikk dem på. Jeg hadde time hos ortoped i Bergen og der fikk jeg stadfestet at skoene som ble meg forært, var de beste man kunne få for min fotskade. Når det gjelder ho mor, så har hun vært plaget med virus på balansenerven. Det har leget seg nå, men hun har til tider litt problemer med balansen. Bortsett fra beskrevne skavanker, tror jeg at vi helsemessig ligger godt an alderen tatt i betraktning.

Steffen skal som tidligere skrevet, bo hjemme inntil videre, men han har planer om å kjøpe seg husvære så fort som mulig. Han har allerede fått seg jobb på Varanger Kraft. Der skal han være sjef for salg av strøm og datarelaterte produkter. Hannes inntreden i kraftbransjen fører nok til at vi må bytte strømlleverandør fra Fortum til Varanger kraft selv om de antakelig ikke kan matche strømprisen vi har forhandlet oss fram til hos nåværende leverandør.

Hvert år har vi intern konkurranse i familien om hvem som blir «Storfiskar'n». I år så det stygt ut for at ingen kunne oppnå den tittelen. Vinteren lot ikke til å slippe taket. Vannene rundt Skjånes var delvis isbelagte til langt ut i juli og fisken var ikke i bitt. Imidlertid er det slik at en i familien har litt spisskompetanse på storørreten. De fleste tror det er han far sjøl, men det må vel innrømmes - selv om det sitter langt inne - at han Christoffer, eldstegutten til

Beate og Ståle, nok er den som er hvassest i så måte. Om det var hell eller dyktighet

som var årsaken, vet vi ikke, men gutten slo til og fikk en rugg på 2,5 kilo og «Storfiskartittelen» var dermed i boks. Det kan jo nevnes at Steffen etter hvert bidro med flere smellfeite fjellørreter med gjennomsnittsvekt på godt over kiloet. Dog holdt ikke kvantum og høyeste vekt på 2,4 kg til tittelen «Storfiskar'n».

En annen stor begivenhet fant sted i august. Da ble han Aksel, yngstegutten til Anja og Steinar, skolegutt. Etter eget utsagn, ville han ikke begynne på skole og han gruet seg veldig til «leksene». Det var med bange anelser foreldrene fulgte han til skolen, men disse bekymringene ble fort gjort «til skamme». Aksel er både skolemotivert og flink. Etter bare noen måneder har han knekt lesekode og nå kan han lese tålelig bra. Leksene blir gjort i en fei og med et smil om munnen, noe både bestefar og bestemor fikk se med selvsyn da vi var i Bergen.

Selv om det ofte kan være stritt med mange barn og mange gjøremål, ser det ut for at barna våre har det godt og at de skikker seg vel. Alle er svært rause med oss. I sommer spleiset de på ny oppvaskmaskin til residensen på Skjånes. Den gamle var lekk og flere ganger hendte det at vi ble møtt med vanddam på kjøkkengulvet når vi ankom residensen. Ikke nok med det. På grunn av myggplagen på sommerstid kjøpte de også

en myggdrepermaskin som går på gass og strøm. Den fanger tusenvis av mygg i døgnet, så til neste sommer blir kanskje ikke nattesøvnen forstyrret med kløying av myggstikk. Når vi er på besøk i Bergen, føler vi at det er en intern kamp om å få oss til å bo hos dem. Spesielt barnebarna er nøye på at vi ikke må være mer hos de andre enn hos dem. De store intrigene blir det ikke, men både bestemor og bestefar synes det er flott å bli satt så stor pris på.

Oppsummert kan vi vel si at 2017 har vært et godt år for oss alle i familien. Vi har hatt fine opplevelser og vi har fått nyte gode stunder sammen med dem vi er glade i. Vi skulle jo ønske at vi hadde hatt tid og anledning til å besøke venner og annen familie, men det er vanskelig å få tiden til å strekke til. På sommerstid har Skjånes blitt det naturlige samlingspunktet for oss alle. Der koser vi oss sammen og nyter travle dager

med turer til fjells, i fjæra og på sjøen. Sjøl om sommeren i år kom sent, ble det etter hvert mange fine og varme dager. Det resulterte i flere iskalde sjøbad både på rivieraen på Lyngsletta, i Bjørnelva og i Kjeskelvika.

Som alltid blir det stusselig og vemodig når sommeren er forbi og alle drar hjem til sitt. I tosomhet benytter vi da tiden til å høste av naturens grøder og til litt snekring og vedlikehold.

Vi takker alle som har vært med på å gjøre året til et godt og minnerikt år og vi håper at det nye året også vil gi oss anledning til å oppleve samhold og til å kose oss med dem vi er glade i.

**Med dette vil vi ønske alle ei riktig god jul
Og et fredfullt nyttår.**

Hanna & Arvid